

FOTBAL

Pe marginea primului meci România — Albania, din preliminariile J.O.

Dominarea fără inteligență tactică nu poate stabili o diferență netă

Oricât de mult am crede în posibilitățile de plusare a bagajului individual al selecționabililor în cadrul lotului, nu putem, totuși, spera la minuni, care să transforme peste noapte, de pildă, nevredigia ineficienței într-un tonus ofensiv. Dar ceea ce se aștepta de la olimpiicii noștri, în prima manșă a partidei cu Albania, era să acționeze ca o echipă — structurată tactic, în funcție de replica adversarului — scăpată de carențele cunoscute ale componenților ei în timpul campionatului și al meciurilor de pregătire. Or, aici s-a manifestat, după părerea noastră, deficiența esențială din jocul echipei olimpice a României.

La câteva secunde după sfîrșitul partidei, Valentin Stănescu, tactician cu născută, ne-a spus două lucruri: „Am jucat fără extremă... Dar de unde să le luăm?”. Văzându-l cum atacă cu obstinată numai pe centru, limitându-și frontal ofensiva la lățimea suprafeței de pedepșă adverse, te întrebați dacă nu cumva fotbalistii noștri credeau că betonul va ceda în fața anticelor loviturilor de berbec? O singură variație și-au permis: acțiuni individuale prelungite în special Tătaru, Iordănescu și Beldeanu, care au eșuat și ele ca ultime semne ale romantismului pe solul dur al realismului.

La ce se ofensiva echipei noastre — neîntreprinsă, în pusea spune, fiind cont de foarte rarele contraatacuri ale jucătorilor albanezi — a fost ca grad de periculozitate invers proporțional cu timpul cheltuit. Am așteptat zadarnic de la jucătorii noștri explozie de intensitate, ruperile de ritm, incisivitatea unor atacuri care să valorifice avantajul terenului propriu. În meciul de duminică, randamentul echipei noastre nu numai că n-a atins cota necesară, ci a și fost sub suma potențierilor de care cei 11 componenți în ultimele etape de campionat. Ne place să vorbim de testul Cooper, de raportul tot mai îmbucurător dintre minute și metri parcurși pe țușă de fotbalisti, dar atunci când aceștia înfruntă o echipă solidă, tenace, cu jucători in-

8 jucători înghesuși pe un spațiu de cîțiva metri pătrați, la marginea careului albanez. Cum se putea înscrie în asemenea condiții? Foto: B. VASILE

tr-adevăr (iar, dacă lăsați direct scot în evidență handicapul băieților noștri și mingea devină, pur și simplu, un obiect adiacent...)

Dar, noi am vorbit pînă acum de înadăncărea tactică a formației alinate duminică pe stadionul Republicii, fără a mai pune la socoteală procentajul ridicat al greșelilor individuale. Și în acest domeniu, gama a fost completă: plasament defectuos și ipocizie (Cheran, Coman — coajouri ai golului albanez, la singura acțiune ofensivă încheiată a oaspetilor — El. Dumitrescu), pase neinspirate sau direct la adversari (Beldeanu, Tătaru, Olteanu, Sălcăușanu), ne-splîndirea purtătorului mingii, datorită adoptării unor poziții statice, ca și absența demarajului în așteptarea pazei decisive, contrarii înalte în careii adversi, deși era evident că la jocul de cap, albanezii erau net superiori și, mai ales, frecvența totală nesatisfăcătoare a suțurilor pe spațiul porții. Chiar și în singurele faze de atac ale olimpiilor români care au dez-echilibrat apărarea atletică și mereu supranumerică a oaspetilor (min. 67 — Sălcăușanu, cursă violență pe arpa dreaptă, centrare din viteză înapoi la marginea careului mic și Vigu, venit din urmă, lovește cu capul balonul; min. 70 — rapidul „un-doi” Tătaru — Sălcăușanu și ultimul, pătruns în viteză în careu, a reluat mingea din voleu) precizia suțurilor a fost nulă, înaintașii noștri fiind parca să-l

lovească direct și cu tot dinamismul pe portarul Donella... Ne vom oclasa la Tirana, pentru meciul retur din 28 mai, cu un avantaj minim. Greu de prevăzut cîtește el de fragil. Nu alt prin prisma echipei Albaniei, de a cărei forță de joc ne-am conștientizat, ci mai mult prin aceea a olimpiilor români, care nu s-au prezentat în primul meci la adevărata lor cotă valorică. Și după cum s-a văzut în teren, lungul și anevoiosul

proces de selecție care l-a premers nu poate fi considerat nici acum încheiat. Nu vrem să dramatizăm situația și nici să plămădăm pentru restructurarea completă a lotului, dar cîteva contraforțe se impun pentru partidă decisivă de la Tirana. Este de datoria celor doi antrenori să le găsească printre etapele de campionat ce urmează, printre propriile idei tactice,

Poul SLAVESCU

ECHIPA ROMÂNIEI ÎNȚILNEȘTE AZI REPREZENTATIVA IUGOSLAVIEI

(Urmare din pag. 1)

difficilelor confruntări care le așteaptă în campionatul european: Iugoslavia joacă la 9 mai, la Leipzig, cu R.D. Germană, iar România, o săptămână mai tîrziu, la Bratislava, cu Cehoslovacia. Cum, de altfel, a tîrziu la Noi Sad într-o formală romaniată. Din „11”-le cu care ne obișnuisem în sezonul trecut vor lipsi, de astă dată, Lupeșcu și Radu Nunweiller. Absența primului este motivată de faptul că el manifestă o vizibilă scădere de formă, în privința dinamismului, motivele aduse de antrenorul echipei naționale sînt următoarele: comportare neconcludentă în meciul cu Hertha, din Berlinul occidental;

După cum a devenit cunoscut încă de simbioză, la sfîrșitul jocului de verificare de la Brașov, echipa noastră reprezentativă se va prezenta miline (n.r. azi) la Novi Sad într-o formală romaniată. Din „11”-le cu care ne obișnuisem în sezonul trecut vor lipsi, de astă dată, Lupeșcu și Radu Nunweiller. Absența primului este motivată de faptul că el manifestă o vizibilă scădere de formă, în privința dinamismului, motivele aduse de antrenorul echipei naționale sînt următoarele: comportare neconcludentă în meciul cu Hertha, din Berlinul occidental;

neparticipare la pregătirile lotului, din cauza examenelor; randament mai slab în comparație cu cel al înlocuitorului său, Anca.

Mai reîntre în echipă Dan, deși, după cum a fost declarat, se credea că va fi definitiv pierdut pentru națională (iață, dar, ce rol decisiv pot avea seriozitatea, ambiția și dăruirea în pregătire!). Au mai survenit schimbări de roturi și la alții jucători din echipă. Tîrziu seama de funcția de bază a lui Dan, în echipa sa de club, antrenorii Angelo Niculescu și Titus Ozon îl mențin în națională ca fundas central stînga, cu atribuții de ultim apărător. În schimb, Dinu, care este un jucător mobil, ușor adaptabil pe al alt post, a fost trecut fundas central dreptă, în linia mediană. Dumitru va prelua funcția pe care o avea și la club — mijlocas jucător defensiv, în timp ce Anca va juca pe partea dreaptă cu sarcini ofensive.

Singurul compartiment neafectat de vreo schimbare rămîne linia de atac, dar nu din cauză că n-ar fi fost necesar, ci fiindcă — așa cum spunea antrenorul A. Niculescu — „nu avem momentan o formulă mai bună”. În privința echipei iugoslave, de la selecționerul Boskov, am aflat că el întîmpină noi dificultăți în alcătuirea formației.

Azi, la Schwerin R. D. GERMANĂ — ROMÂNIA (FORMAȚII DE TINERET)

SCHWERIN, 20 (prin telefon). Lotul de tineret al României, plecat luni dimineața din București cu avionul, a sosit la amiază în Berlin, continuîndu-și călătoria cu autocarul și după 5 ore a sosit în localitate. Marți dimineața, tinerii fotbalisti au efectuat un antrenament de 45 de minute pe stadionul Paulitz Hôe. Partida dintre selecționatele de tineret ale R.D. Germaniei și României se va desfășura pe stadionul Paulitz Hôe, de la ora 17.30 (18.30 — ora României). Antrenorii Gh. Ola și R. Cosmăc vor începe meciul cu următorul „11”: Iordache — Ciugariu, Olteanu, Stoicescu, Cristache, Sătmăreanu II, Simionescu, Petreanu, Moldovan, Bojin, Florea. Pe foaia de arbitraj vor fi trecuți, ca rezerve, Caval, Chirca, Sandu Gabriel și Dudu Georgescu.

șura pe stadionul Paulitz Hôe, de la ora 17.30 (18.30 — ora României). Antrenorii Gh. Ola și R. Cosmăc vor începe meciul cu următorul „11”: Iordache — Ciugariu, Olteanu, Stoicescu, Cristache, Sătmăreanu II, Simionescu, Petreanu, Moldovan, Bojin, Florea. Pe foaia de arbitraj vor fi trecuți, ca rezerve, Caval, Chirca, Sandu Gabriel și Dudu Georgescu.

C. BRAUN-BOGDAN și N. ROȘCULEȚ — observatori la meciul

Tara Galilor — Cehoslovacia...

„Partidă care ne interesează direct, desfășurîndu-se astăzi la Swansea, în cadrul grupei I a preliminariilor campionatului european, din care face parte și reprezentativa României.

Miercuria viitoare,

SFERTURILE DE FINALĂ ALE CUPEI

F.R.F. are o propunere în ce privește programarea jocurilor

După cum se știe, miercuri 28 aprilie sînt programate meciurile-tur din cadrul sferturilor de finală ale Cupei.

In meci amical, STEUA — T.M.B.

Azi, pe terenul Ghencea, de la ora 16, Steua va înfrîni într-o partidă de verificare echipa T.M.B. (divizia C).

Azi, în „Cupa Autobuzul” (cu handicap)

AUTOBUZUL BUCUREȘTI — PETROLUL PLOIEȘTI

În cadrul competiției dotate cu „Cupa Autobuzul” se va disputa astăzi o nouă partidă. De data aceasta, divizionara C Autobuzul București va înfrîni echipa Petrolul Ploiești. Conform regulamentului, formația bucureșteană va beneficia de un avans de două goluri. Meciul va avea loc pe terenul Autobuzul, de la ora 16.30.

Fotbalul nostru are nevoie de o sporită orientare ofensivă

(Urmare din pag. 1)

Începutul articolului, este un singur, indiferent de rezultatul ce va fi obținut astăzi: nu este admisibil ca în anul 1971 fotbalul nostru să fie mai puțin productiv pe țărîm internațional de cît a fost în 1969 și 1970, mai cu seamă din punctul de vedere al calității jocului. Aceasta este o cerință de care fotbalistii, antrenorii și federația trebuie să țină seama, pentru că ea este conformă cu căile firești ale progresului.

Din păcate, sînt unele semne care arată că începutul acestui sezon fotbalistic nu se prezintă sub auspicii favorabile, spre a ne garanta pasul în plus pe care-l pretindem în mod justificat de la fotbalul nostru.

Primul element alarmant este dezvoltarea exagerată a jocului pozițional, în campionat și în evoluția echipelor reprezentative, în scopul de a avea o garanție în alis că meciul nu va fi pierdut, sau, în cel mai rău caz, va fi pierdut la diferența minimă. Această mentalitate, care realizează ei tactică au avut ros-

tul lor atunci cînd, în dorința de a se împiedica eșecurile permanente din deplasare, în special ale echipei naționale, s-a adoptat un joc care a dat prioritate păstrării mingii la mijlocul terenului, ca după aceea să se caute căile de pătrundere la poarta adversă. Lecția a fost învățată bine și dacă am face o statistică, ar rezulta că datorită ei s-au obținut cîteva rezultate care, în competițiile oficiale, ne-au dat unele satisfacții, chiar dacă mijloacele de realizare n-au fost din cele mai spectaculoase. Caracteristica de joc a echipei naționale a fost adoptată de majoritatea echipelor de club și copiată de juniorii noștri în așa măsură, încît s-a ajuns ca pe teren propriu să se joace cu aceleași mijloace din deplasare! Mai pe scurt, A FOST DAT UTĂRII JOCUL OFENSIV. CHIAR PE TEREN PROPRIU. Nu trebuie să facem mare efort ca să ne amintim că pînă acum doi-trei ani, echipa națională pierdea de regulă jocurile în străinătate, uneori sever, dar pe teren propriu era imbatabilă. Acum, acel joc de elan, specific fotbalului nostru, a devenit o amintire,

fapt demonstrat recent de echipa națională de juniori și de echipa noastră olimpică. Prima a fost eliminată din cauza incapacității de a-și înfrînge adversarii pe teren propriu, a doua n-a reușit să ia un avantaj suficient spre a fi lipsită de griji în partida retur de la Tirana.

Întărirea echipei la mijlocul terenului, prin retragerea exagerată și frecvența a extremelor, absolutizarea tehnicii în defavoarea jocului atletic și de elan, evitarea riscului în joc, toate acestea conduc o evidentă anchiloză care tînde să se generalizeze.

Pericolul indicat de evoluțiile juniorilor și olimpiilor este acela de a nu mai putea obține decizia corespunzătoare „acasă”. În aceste condiții, echipele Țării Galilor și Cehoslovaciei devin extrem de periculoase tocmai în întîlnirile de la București și, dacă orientarea fotbalistilor noștri pe teren propriu nu va sporii ofensivă, cele patru puncte pe care se contează „acasă” de la cehoslovaci și galizi, vor rămîne de domeniul speranțelor.

Pe deasupra încercării, absolut necesară, de a face mult

mai ofensiv jocul echipelor reprezentative „acasă”, mai trebuie să amintim faptul că din evoluția de pînă acum a internaționalilor noștri rezultă o scădere a preocupărilor lor pentru pregătirea personală, în comparație cu marea ambiție dovedită în preliminariile C.M. '70, și în grupa a III-a de la Guadalajara. S-ar putea ca această atitudine să fie alimentată și de autolimitarea pe care o dă permanențizarea lotului reprezentativ Mexico '70, dar primele semne de neliniște se pare că au și apărut, de vreme ce Anca și-a făcut loc în echipă, iar Tătaru a fost cooptat pentru deplasarea la Novi Sad, după antrenamentul puțin concludent de la Brașov.

Este bine ca asemenea considerente să fie luate în atenția specialiștilor noștri și rezolvate cu capacitatea și experiența lor, în vederea îmbunătățirii jocului echipei naționale și a sporirii eficienței celorlalte reprezentative — juniori, tineret și olimpie — pentru că de la acestea se inspiră întregul nostru fotbal, pe care-l dorim, anul acesta, și mai productiv decît în anii precedenți.

POLITEHNICA TIMIȘOARA ÎN FAȚA... EXAMENULUI ORĂDEAN

Hotărît lucru, zeii fotbalului și-au întors, de cîțiva ani, fața de la devotații lor din Timișoara. Acum, cînd ne facem vizită în orașul de pe Bega, zilele le sînt din nou pline de semne de întrebare: va reuși, oare, Politehnica să preia ștafeta diviziei A în eventualitatea (destul de probabilă) a retrogradării celorștilor? Cîci, e clar, Crișul — această „obesie” a Timișoarei, — ocupă primul fotoliu din anticamera „A”-ului, — este foarte hotărît să nu cedeze cu... una, cu două, punctele din „contul plus”!

Așadar, iată-ne în „laboratorul” de pe stadionul timișorean „1. Mai”, unde se prepară „reacțiile anti-orădene” (în spiritul fair-playului, însă) pentru următoarele două etape. Totce se petrece sub ochii noștri — suțurile puternice ale lui Kiri I. Surdan sau Bungău, trimise „ca din tun” spre poarta în care Filip face risipă de saluri și plonjoane (se crede, oare, pe stadionul din Oradea?), mingile scoase cu capul de pe linia porții de fundașii Mayer și Petrovici, totul prefigurează furtuna de duminică...

Mai tîrziu, în liniștea stadionului, se aud doar, din cînd în cînd, ecourile vîntului și în bară, sau vocea antrenorului Jurec, corectînd cîte o execuție deficitară. Fiecare exercițiu este repetat conștient, cîci jucătorii știu ce au de făcut. Paradoxal pentru un antrenament obișnuit, atmosfera din teren îmi lasă mila — spectatorul neutru — o accentuată impresie de respect pentru această muncă încordată, conștientă și încercată de tensiune. Nu am nici o îndoielă că aceste două ore de pregătire au mai adăugat puțină precizie suțurilor, forță și rezistență pentru eforturile care-și așteaptă pe studenții. Nu-mi rămîne decît să mă întreb dacă ele vor fi

suficiente pentru atingerea (între pe care o vizează toți) egalul în meciul de la Oradea sau poate (pea frumos vis!) chiar victoria. Ghicindu-mi parcă întrebările, doctorul Surdan — piesa de multe carate a timișorenilor — îmi spune:

— Va fi meciul vieții noastre. Sîntem bine pregătiți. Vom da totul, cîci, dacă pierdem... De-ar marca Kiri măcar un singur gol în meciul asta!

În cabină, antrenorul Jurcă îmi explică unele probleme care-l frîntă. O discuție lungă, în care subiecții se învințesc mereu în

jurul întrebării: va reuși, pentru a doua oară, să promoveze — așa cum s-a întîmplat, cu ani în urmă, la Arad, cu Vagonul — în divizia A?

— În orice caz, mai sînt 10 etape, și lupta va continua pînă în ultima. De-abia atunci se va ști cu precizie care este „aleasa”. Undeva, în tribună, rămași încă mult timp după antrenament, cîțiva suporteri tineri — cu siguranță studenți — viseză cu glas tare la un derby local între C.F.R. și Politehnica. Dar în divizia A. Ce visuri!

Radu TIMOFTE

Printre sute de rapoarte

POPAS ÎN DIVIZIA B

Întreprinșe campionatul diviziei A ne-a oferit prilejul și... spațiul de a ne opri puțin și în lumea rapoartelor și a folilor de arbitraj, privind meciurile din divizia B. Dar, deși numărul meciurilor ce se dispută în acest eșalon este dublu, n-am avut problema de alegere, pe de o parte, fiindcă (din motive financiare, presupunem) numai la cîteva jocuri nu făcînd deplasarea observatori federali, iar pe de altă parte, pentru că pînă ieri la prînz nu sosise încă decît puține foi de arbitraj, care să ne dea posibilitatea să aflăm măcar părerea conducătorilor de jocuri. Regretăm că în rîndurile acestor foi de arbitraj care se lasă așteptate, se numără și unele de la meciuri disputate în localități foarte apropiate de București, partida S.N. Oltenița—Dunărea Giurgiu fiind un exemplu în această privință. Nu este vorba de un reproș. Dar nu vrem nici noi să primim reproșurile cititorilor.

Firește, n-a existat nici o problemă în delegarea unui observator federal la meciul Sportul studentesc—Politehnica Galați. Și ne-a interesat să cunoaștem opinia acestuia în legătură cu faza din minutul 18. Din păcate, raportul observatorului federal Gh. Bădulescu nu ne pune la dispoziție o concluzie clară, el avînd mai degrabă un caracter expozitiv, descriind pe larg acțiunea respectivă, dar nelucidînd-o precis nici în litera regulamentului, nici în afara ei. Și, apoi, afirmația observatorului federal că s-ar fi aflat departe de fază (ceea ce ar explica lipsa unei opinii ferme în ceea ce privește modul în care ar fi trebuit soluționată de către arbitru) nu „rimează” cu descrierea pînă în cele mai mici amănunte a acestei faze, însoțită chiar de o schiță (care, evident, ar fi trebuit să ducă la o concluzie categorică).

Întîlnirea va putea fi urmărită prin radio de către iubitorii de fotbal din țara noastră. Ne mărginim, deci, să re-

dăm faza cu precizie, așa cum a văzut-o observatorul federal. În min. 18, jucătorul Popanici I se trimite o mingie în adîncimea terenului, care surprinde întreaga apărare a bucureștenilor. Popanici, talonat de Boc, sprintează spre poarta lui Ion Vasile. La 8—10 metri de poartă, cînd ridicase piciorul drept pentru a lovi balonul, Popanici a căzut jos, iar mingea a ieșit în corner”. Asupra acestui moment tov. Bădulescu revine într-un raport suplimentar.

În raportul suplimentar se arată că, în clipa cînd Popanici se pregătea să suteze, „Boc a întins piciorul sub piciorul drept al lui Popanici, lovind balonul. Gheata lui Popanici a lovit, în locul balonului, bocanul lui Boc, și Popanici a căzut”.

Fault în careu? Atac regulamentar, prin alunecare?

Descrierea observatorului federal și faptul că, în orice caz, ea nu este însoțită de nici o concluzie, lasă porți deschise spre ambele ipoteze. În ceea ce îl privește, cronicarul nostru s-a pronunțat, categoric, pentru cea dintîi.

Un alt observator federal, Dumitru Ionescu, de la meciul de la Piața Neamț, dintre Ceahlău și A.S.A. Tiru Mureș, face aprecieri pozitive la adresa organizatorilor și a arbitrajului lui N. Răinea, notat cu 10.

În schimb, avem o confirmare din partea arbitrilor Mirecea Bică, a atmosferei nesănătoase, existente în teren — în tribune, la meciul Metrom Brașov—Metalul Tirgoviște. Doi jucători ai gazdelor avertizați, iar unul eliminat din joc. Spectatori care au aruncat cu pietre, în direcția jucătorilor oaspeti.

Din nou? În ciuda unor exemple neplăcute și ale unor consecințe și mai neplăcute?

Jack BERARIU

ANTRENORII ȘI OMOGENIZAREA JOCULUI

Se credea — și poate unii o mai toc și acum — că alcătuirea unei echipe de fotbal, începînd cu reprezentativele naționale și trecînd prin toate eșaloanele diviziilor, pînă la formațiile de juniori, ar fi o treabă ușoară, la îndemna oricărui salariat al cluburilor, asociațiilor sau centrelor de pregătire. Iată, însă, că faptele și-au luat sarcina să demonstreze o asemenea învechită mentalitate, arătîndu-ne că operația construirii unei adevărate echipe implică existența unei serii de însușiri și responsabilități, ce nu pot fi cumulate decît de antrenorii cu har, din nefericire prea puțini, nu numai la noi, dar și în țările cu mari tradiții fotbalistice. Cîte mîiri

cările, dublajul și atacul la om vor fi astfel executate numai la momentul potrivit, pentru a duce, toate, la ceea minunată „chemare a mingii”, datorită căreia o echipă poate funcționa ca un tot organic.

Și oricît s-ar fi demonștrizat, printr-o prea frecventă utilizare, termenul „dăruire în joc”, numai acest spirit de echipă, avînd dreptătmură egala sau cît mai apropiată valoare a jucătorilor pe toate planurile (fizic, tehnic, tactic, moral-volitiv) poate determina pe cei „11” să dea în joc tot ceea ce știu, și tot ceea ce pot, spre a nu rămîne, unii, simpli privitori, în timp ce alții își consumă ultimele picături de energie spre a asigura victoria sau a limita proporțiile înfrîngerii.

Jucătorii cu o personalitate mai puternică, culturală, departe de a fi „nivelați” în jos prin acest spirit de echipă, au numai datoria să nu facă notă discordantă cu restul ansamblului, căruia trebuie să-i acorde aportul lor substanțial, dînd culoare și eficiență jocului, dar și un plus de încredere întregii formații.

La panașul altor însușiri pe care jucătorii noștri le posedă, la potențialul de luptă ce trebuie mereu ridicat, să adăugăm și aținegerea acestui obiectiv neprețuit: realizarea omogenității, destinată să asigure unitatea morală a oricărui lot și să imprimе jocului oricărei echipe acel ritm irezistibil care, în ultimă instanță, constituie cheia succesului în fotbal.

VIRGIL ECONOMU

CIȘTIGĂTORII AUTOTURISMELOR ȘI AI EXCURSIILOR ATRIBUITE LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A PRIMĂVERII DIN 9 APRILIE 1971 (urmare)

Categoria G: 1 autoturism Fiat 850: Ionescu Stelian din București.

Categoria H și O: 23 excursii COASTA DALMAȚIEI: 1. Stoica Nicu și 2. Anton Dumitru din Buzău; 3. Dworak Gertruda-Reșița; 4. Nicolau Victor — Galați; 5. Ghiță Ionel — Petrosani; 6. Lefter Dumitru — Călbășari; 7. Pop Ilieana — Baia Mare; 8. Dinu D. Nicolae — Satul Nucușara com. Posești jud. Prahova; 9. Simion Petru și 10. Costea George din Timișoara; 11. Liviu Andrei și 12. Moga George din București; 13. Duila Alexandru — Pucioasa; 14. Roman Coloman — Arad; 15. Magzov Ștefan — Pecica III jud. Arad; 16. Vermeșan Andrei; 17. Bidiu Iud. Bistrița-Năsău; 17. Marinescu Dumitru — Com. Lucești jud. Dimbo-

vița; 18. Șerban Marin — Tirgoviște; 19. Marin George — Giurgiu; 20. Bădulescu Francisca — Sibiu; 21. Schlesinger Hilda — Sibiu; 22. Ivan Dumitru — Cîsnidne jud. Sibiu; 23. Mureșanu Toma — București.

Categoria I și P: 34 excursii CROAZIERA PE DUNĂRE: 1. Negru Ioan — Arad; 2. Stoca Petre — Săcele; 3. Munteanu Constanța și 4. Miriță Marin din Brașov; 5. Boacă George — Buzău; 6. Sima Stan Liviu — Constanța; 7. Gorincu Dumitru — com. Bădulescu jud. Constanța; 8. Mățășaru Nicolae — Galați; 9. Cerbu Alexandra — Râșova; 10. Stoica Ioan — Războița jud. Mureș; 11. Chiorescu Victor — Satu Mare; 12. Petronia Lucreția — Timișoara; 13. Miron Vasile — Birlad; 14. Moldoveanu Ha-

ralambie; 15. Revesz Antoniu, 16. Rădulescu Nicolae, 17. Apostol Paraschiva și 18. Fecher Marcela, toți din București; 19. Arghiroș Marius — Brașov; 20. Ungureanu Viorel — com. Gura Teghii jud. Buzău (continuare în numărul de joi).

PRONOSPORT

Ciștigurile Concursului nr. 10 din 18 aprilie 1971

CATEGORIA I: (13 rezultate) 2 variante 50% a 14.760 lei și 23 variante 10% a 2.952 lei; CATEGORIA a II-a: (12 rezultate) 99,50 variante a 1.187 lei; CATEGORIA a III-a: (11 rezultate) 1.142,25 variante a 154 lei.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT